

(SRI H. K. VEERANNA GOWDH)

Council of a State before he has complied with the requirements of Article 188 or when he knows that he is not qualified or that he is disqualified for membership thereof, or that he is prohibited from so doing by the provisions of any law made by Parliament or the Legislature of the State, he shall be liable in respect of each day on which he so sits or votes to a penalty of five hundred rupees to be recovered as a debt due to the State."

And then, Article 188 of the Constitution states—

"that every member of the Legislative Assembly or the Legislative Council of a State shall, before taking his seat, make and subscribe before the Governor, or some person appointed in that behalf by him, an oath or affirmation according to the form set out for the purpose in the Third Schedule."

The rules which we have framed in that connection have laid down that

"at the beginning of each meeting, the Speaker shall call upon new members desirous of taking their seats to do so.

The Secretary shall then call the name of any new member desirous of taking his seat and such member, after taking the oath or making the affirmation in the manner prescribed in the Constitution, shall take his appointed seat."

Now I want a ruling from the Chair to whether a member who has not taken the oath could be allowed to sit in the House.

Janab J. MOHAMED IMAM.—Unless he sits in the House, he cannot take the oath.

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—He does not sit in the House as a member thereof. We took our oath before the commencement of the proceedings. The proceedings of the House have gone on for the past 3 hours and the new member is sitting in the House here without taking the oath as required by the rules.

Janab J. MOHAMED IMAM.—He is awaiting his chance to take the oath.

Sri T. MADIAH GOWDA (Bangalore District—General).—Rule 10 of the Rules of Procedure requires the Speaker to call upon the new member desirous of taking his seat to do so. The Secretary shall then call the name of any new member desirous of taking his seat and such member, after taking the oath or making the affirmation in the manner prescribed in the Constitution, shall take his appointed seat.

Janab MAHMOOD SHERIFF.—Cannot that be regularised now by the

new member being called upon to take his oath?

Mr. SPEAKER.—I will consider that point and give a ruling. We shall now adjourn for lunch.

The House adjourned for lunch at Three of the Clock and reassembled at Thirty Minutes past Three of the Clock. Mr. Speaker (the Hon'ble Sri V. Venkatappa) in the chair.

New Member Sworn.

Mr. SPEAKER (The Hon'ble Sri V. Venkatappa).—Sri K. R. Sreekanteswar will now take the Oath of Allegiance.

THE SECRETARY.—Sri K. R. Sreekanteswar.

Sri K. R. SREEKANTESWAR (Bangalore City—General) took the Oath of Allegiance.

The City of Bangalore Improvement (Amendment Bill).

Mr. SPEAKER (The Hon'ble Sri V. Venkatappa).—Discussion on the motion to consider the City of Bangalore Improvement (Amendment) Bill, 1951, will be continued.

*Janab J. MOHAMED IMAM (Chitaldrug cum Tumkur—Muslim)—Mr. Speaker, Sir, I do not propose to take much time over this Bill. I want to express some doubts that have been created in my mind. I am sorry I was not present when this Bill was taken up for consideration during the last session and whatever I am expressing now is on the basis of the study of the report of the Select Committee.

This Bill is not as simple as is made out to be nor is it as harmless as we think. It has got a far-reaching effect and it introduces a new principle of levying new tax, a tax which was never contemplated by the previous administrations, which was never contemplated till now and which is proposed to be

levied for the first time in the history of Mysore. What amuses me most is that the very people who were once very much against the levy of any fresh taxation, who opposed tooth and nail the levy of even a small cess, are now most vehement in applauding and welcoming such taxation measures. I agree with the Hon'ble Minister Sri Dasappa that the Cities of Bangalore and Mysore are the finest in India and it is also said that the City of Bangalore is one of the finest cities in the world. That is the impression that Bangalore has created. It is true that these two cities are the cities of magnificent buildings, beautiful parks, beautiful lay-outs, and during the last twenty-five years both these cities have progressed remarkably well so much so that we must give an undoubted compliment to all those architects who built these two cities. I think you will all agree with me in paying a tribute to all those previous administrators who built these cities. We must also thank those administrators that they undertook all these improvements and laid out these magnificent parks and buildings and made these two cities what they are now without any fresh taxation. There was no betterment tax. There was no taxation of the kind that we find now. In spite of that they have built these two cities. The present Gandhinagar in the City of Bangalore was once a very dirty locality. It was cleared and it is now one of the most business localities. It is a locality where the cost of sites is very high and no betterment tax was claimed. The present Bamboo Bazaar also was one of the filthiest localities in Bangalore and it was cleared and beautiful parks were laid and wide road was formed. That locality can compete with any other similar locality in any city of India. What I submit is this. All these improvements were made and all these amenities were provided by the previous Governments including the one in which I served without taxing the people, without any strain on the people of Bangalore and Mysore.

An Hon'ble MEMBER.—Times have changed.

Janab J. MOHAMED IMAM.—I agree that times have changed, that the financial position also has changed. But what is more, the then Government had ample resources. They were very wise in spending their money; they knew how to spend money, when to spend money and where to spend money. Unfortunately the present Government is not following it.

Sri G. A. ACHARYA (Bangalore District—General).—He is blind to realities.

Janab J. MOHAMED IMAM.—My friend was in England. I know the taxation there is very high. But the corresponding benefit they get there in return is appreciable. If the Government can give us all those amenities, if they can give all those benefits in return, I shall agree to all these taxes. But, whatever taxes we pay, will be lost somewhere and they do not bring us in return corresponding benefits. They all go towards some unnecessary expenditure which will not be beneficial to the people.

Sir, a similar tax was levied which was called the Health Tax. Government took legislative power to levy a tax on every rupee, called the Health Cess. I believe they have been collecting it.

The Hon'ble Sri K. CHENGALA RAYA REDDY (Chief Minister).—Not yet.

Janab J. MOHAMED IMAM.—If that amount is collected, what are they going to do with that amount? Is it going to be spent for the betterment of the health or is it going to be merged with the General Exchequer, I want to know? The Government are very anxious to levy new taxes. But my feeling is people do not get the corresponding return.

Sri G. A. ACHARYA.—How do you say so?

Janab J. MOHAMED IMAM.—I will tell you. After the Congress Government came into power I can say that not one tax, but a series of taxes, enhancement of taxes, have been levied. People have been asked to pay more taxes and more cesses. But, with all these, have they improved the condition

(JANAB J. MOHAMED IMAM).

of the people? Have they provided any extra amenities to the people?

The Hon'ble Sri K. CHENGALA-RAYA REDDY.—Oh! Yes.

Janab J. MOHAMED IMAM.—Tell me what they are. In England we find they have eradicated all diseases; there is no malaria, no cholera.....

Mr. SPEAKER.—Is the Hon'ble Member making a budget speech on the present occasion? (laughter).

The Hon'ble Sri K. CHENGALA-RAYA REDDY.—He is making an election speech.

Janab J. MOHAMED IMAM.—I am sorry the Hon'ble Chief Minister is saying like that. I am not here to simply accept the levy of any tax.

Mr. SPEAKER.—The tax proposed does not go to Government.

Janab J. MOHAMED IMAM — Whatever it is, if not to Government, it goes to the City Improvement Trust Board. My point is, in the past, all such improvements were done without any additional tax. Then, what is the need to levy betterment tax now?

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.—May I rise to a point of order, Sir? It is rather surprising that an experienced parliamentarian like Janab Mohamed Imam, having reached this stage of considering the report of the Select Committee, should be discussing the very fundamental principle which has already been accepted by this House. I can very well understand his launching criticism on a particular amendment which has been sought to be incorporated in the Bill. But, I cannot understand for my life his trying to oppose the whole levy of the betterment fee which he calls tax. My Hon'ble friend does not even understand the difference between a tax and a fee and goes on talking on taxation, which is ununderstandable.

Janab J. MOHAMED IMAM.—All right, I will call it betterment fee. Any extra imposition on the people is called a tax. This is an extra imposition and therefore I called it a tax; tax or fee, it is all the same. I share all the sentiments expressed by my Hon'ble friend

Janab Mohamed Hanief. He knows where the shoe pinches. He was a corporator and he knows the hardships and difficulties of the poor rate payers. In the first place, the measure looks so inconsistent. They want to apply this fee for all the new improvements. Are they going to take power and do they want to levy this betterment fee for all the old improvements also? For example, this Bamboo Bazaar.....

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.—It has no retrospective effect.

Janab J. MOHAMED IMAM.—..... this place has considerably increased in value. Why should you make an exception to new sites? If you improve a slum area, why should you ask the people who live in there to pay for the improvement which you are legitimately bound to improve? Sir, it looks, as if that those people living in that locality are not paying any taxes. But, they are paying taxes in various other forms. They are paying taxes on their houses, on their shops, on their profession and on various other avocations. What are those taxes for? Is it not the duty of Government to utilise these taxes for the betterment of these slums? Simply because you are going to lay out a drainage tomorrow, you may say, 'we have improved this locality and therefore you pay betterment tax'. And who is the sole judge here? It is the Corporation or the Municipality. I must submit that apart from this betterment fee, those people living in a particular area are already paying various other taxes, in return to which you are bound to effect these improvements.

Janab Mohamed Hanief also expressed that by such improvements the Trust Board are making enormous money on sites which they acquire and which they sell. They make much profit by carrying on a regular business.

Sri G. A. ACHARYA.—Sir, has the Bangalore Improvement Trust Board made any profit at all? Will he be pleased to give an instance where the Trust Board is making profit? As a matter of fact, the Government are advancing money for this Trust Board even without interest. I want the

Hon'ble Member to clarify here whether the Bangalore City Improvement Trust Board is making profit? Has he seen the balance-sheet so that we may be educated by him?

Janab J. MOHAMED IMAM.—I know the extensions like Seshadripuram and Kumara Park and I presume by what we have heard that the Trust Board have really made some profit. Of course, I am not in possession of relative documents and the Hon'ble Finance Minister who is in charge of the port-folio may correct me. That is the common belief. Another reason why I speak on this is this is only the thin end of the wedge. If we once accept this principle then I know the same principle will be applied to improve Town and Minor Municipalities. I know there is also a proposal in the neighbouring State to levy betterment tax on lands for any improvements effected therein. So this betterment fee, instead of being a local fee or local cess as is sought to be made out, will become a State-wide levy in course of time because all the town and minor municipalities and even panchayets may claim to levy similar taxes. That is how it becomes a State-wide levy.

The Hon'ble Sri K. CHENGALARA RAYA REDDY.—We have had it here since last two decades. For example it is a very well-accepted policy that so far as irrigation works are concerned, we have been collecting contributions whenever money has to be found either for improvement of the existing irrigation works or to construct new ones. This is just a difference in name and a new name is being given to that kind of levy. The remarks that are being made are therefore very wide of the mark. The name may be different, but nevertheless the fee is being collected in the Mysore State from a long time.

Sri L. SIDDAPPA.—Is a similar contribution being collected in the Madras State?

The Hon'ble Sri K. CHENGALARA RAYA REDDY.—I do not know. They may not have had it. That is why probably they are having it now.

Janab J. MOHAMED IMAM.—I am opposed at present for the levy of any

additional burden and therefore, it is my duty to oppose this measure because it is going to be a State-wide levy.

Sri K. R. SREEKANTESWAR (Bangalore City—General).—Mr. Speaker, I must express my deep sense of gratitude to you for making it possible for me to express my views on this important measure before the House.

In discussing the Bill as reported by the Select Committee, we are practically discussing the activities of the Bangalore City Improvement Trust Board itself. You are aware that there is a body known as the Bangalore Corporation existing and that that body came into existence on the 1st January 1951, i.e., a full-fledged Corporation came into existence from 1st January 1951. There are good many reasons as to why the Trust Board was started in Bangalore City. I should particularly say that there are good many political reasons also in this context. In the year 1940-41 when 99 per cent of the municipal councillors belonged to a particular party, the then Government thought it better to have another agency within its control to improve the City of Bangalore. It is for that reason that this Trust Board was created by the then Government. Now this Trust Board by itself is a board representing Government and not any Members of the Corporation or the people who live in the Corporation area. I know that for certain and I was also a party for that discussion when in the Congress circles there was a strong opposition and also resolutions were moved by some of my Hon'ble friends in the Municipal Council that this Trust Board should be abolished.

Mr. SPEAKER.—What has that to do with the measure under consideration?

Sri K. R. SREEKANTESWAR.—I am just tracing as to how this Trust Board came into existence because we are discussing not only the levy of betterment tax but some other points also. The difficulty is that you have altered some of the other sections of the Bill also. For example, clause 13 and various other clauses have been

(SRI K. R. SREEKANTESWAR).

altered. We are discussing not only clause 18B which deals with the betterment fee, but the entire Bill wherein certain amendments have been made. For example the Chairman's powers have been curtailed in some respects and more and more powers have been given. Why I am saying this is to show that once upon a time you were opposed to this Trust Board itself because we cannot have two or three agencies working with the same object and towards the same ends. What should happen to the Corporation? For example, the Hon'ble Minister while moving to consider the Report of the Select Committee referred to the slum clearance in connection with the betterment fee. As a matter of fact I know for certain that the Corporation has got nearly 2 lakhs of rupees reserved for slum clearance and has also powers to form lay-outs we are told, within corporation limits. Who has defined the Corporation limits? Have the Government defined the Corporation limits? Have they ever specified the limits of the Corporation? Where exactly we can do it? For example, the Trust Board has formed so many lay-outs; Vaialikaval, Rajaji Nagar and several other lay-outs. The Corporation also has invested a lot of funds for slum-clearance besides forming several lay-outs.

Sri B. M. SHAMANNA GOWDA (Bangalore Retroceded Area-General).—But it is all in Corporation lands not in revenue lands. The Trust Board are taking up only revenue lands and forming lay-outs there.

Sri K. R. SREEKANTESWAR.—My Hon'ble friend's memory seems to be a bit old. He has retired from the Corporation. I am still in the Corporation. The Corporation has taken up revenue land also and is forming lay-outs and selling it to the people. It is not merely in corporation lands. But it is done within the Corporation limits. My point is, where is the necessity for this overlapping of functions in one and the same place where the Corporation is functioning. What is to happen to

the Corporation? We are being told, let the Corporation form lay-outs within the Corporation area and let the Trust Board carry on its work outside the limits of the Corporation. The Corporation has no powers at all to do anything. In the next stage, when the further stages of the Bill come up before this House, we may have to criticise the Act itself. My point is this: you cannot consider merely the forming of lay-outs in hundreds by the Trust Board as a very great improvement which will maintain the City. There is no necessity as a matter of fact for this Trust Board to exist and I am strongly opposed not merely to the Select Committee Report but for the entire Bill and I plead for the abolition of the Trust Board.

Coming to details, I know there are some clauses in the Bill which have been amended by the Select Committee. But regarding this betterment fee, it was stated that they will take up the clearance of slum areas in the heart of the City and if they spend a lakh of rupees on that, the poor people who live in that part of the City are asked to pay because their area has become more costly. That is supposed to be an improvement by the Trust Board. My point is this, Mr. Speaker. Bangalore City is a place where 90 per cent of the population happen to be middle-class and poor people. There are rich people here and there. These people are already subjected to various taxes, direct and indirect. Even if we buy a cocoanut, we have to pay octroi; we have to pay sales tax, we have to pay entertainment tax and so on. In addition to all this, you are going to ask these people to pay betterment tax. So long as you impose a levy on the people, it does not matter whether you call it betterment tax or betterment fee; it is all the same for me. I am a poor man and I cannot afford to pay more. I get only 50 or 60 rupees as salary. Where is the necessity for you to ask me to pay more? I know this Trust Board is constituted by people who always carry out the instructions of the Government and safeguard the interests of the Govern-

ment. When there is a more responsible body, *viz.*, the Corporation functioning in the same area, why not hand over the duties of the Trust Board to the Corporation as well? Why should you seek to curtail the powers of the Corporation? Ask them to take up lands wherever they are available and form lay-outs. There are so many places. I know we have not got a map to show the limits of the Corporation. The Corporation can also carry out the same work in the same manner. Further Sir, I have to submit that Bangalore City is already a big City now. We have to emphasise that the present water supply to the City is not sufficient to meet the requirements of the Corporation limits. We have not got funds to improve the water supply because it requires crores of rupees to improve the water supply to the Bangalore City. We have not got enough money to improve the lighting arrangement. It is within my experience that on many days parts of the City go without electric lights and there are many streets where electric lights are still not provided. That is the state of affairs obtaining in the premier City of Bangalore. The powers of the Corporation are being taken away. What is this Corporation self-governing republic! It is not a republic at all!! It is not a self-governing republic; it is not a republic as a matter of fact; it does not represent anybody except that we have been elected. We have no powers and all the powers of the Corporation are taken away by the Act on the one side, and you want to give more powers to the Trust Board. Thus there has been overlapping of the functions between Corporation and the Trust Board. Except beautiful sights we are not seeing anything else.

Mr. SPEAKER.—The question of the abolition of the Trust Board does not come in here while considering this Bill.

Sri K. R. SREEKANTESWAR.—I realise it but why I am telling is this. Apart from the view that you want to levy what is known as betterment fee, you are simply taking away the life

and blood of the individuals who are unfortunately the owners of the houses in slum areas. My point is that the Trust Board itself is not functioning properly. If it were simply a question of the levy of betterment fee, I would have accepted it: but there are so many other clauses provided in the Bill. There is no necessity to bring in these clauses. Further it is better that our responsible Ministers think twice before bringing in this measure. They may have a few more acquisition officers to acquire this area or that area and see that the Corporation lays out sites and beautiful houses are built up in these lay-outs. Who are the people that are given sites? Is it the poor Secretariat officials? Certainly not. Is it the labourers? Certainly not. If only our Hon'ble Finance Minister had allotted 10 or 15 acres to mill areas and if they were asked to convert this into an industrial suburb...

Sri K. PUTTASWAMY (Mandya District—General).—I fail to realise the relevancy of the speech that my friend is making with respect to this Bill.

Mr. SPEAKER.—I have made an observation to that effect already.

Sri K. R. SREEKANTESWAR.—My point is this. Industrial suburbs and lay-outs can be formed by particular agencies. The Corporation can do better business. I want that the Government realise this and give more powers to the Corporation. We know what the irresponsible Government was doing; but we do not want our present Government to do the same mistake and commit more mistakes. For Heaven's sake do not have this overlapping of functions of two or three agencies.

Further there is no necessity to further improve the Bangalore City for the reason that we do not want more people to come to Bangalore. Do not have more lay-outs. You are thereby making the City more dirty. You cannot go on giving rations to more and more people. You say you have no money and you want to levy the fee on the people. For everything you want to levy a tax. If I want

(SRI K. R. SREEKANTESWAR).

water to drink, I must pay for it. I am the poor owner of a house. If you put in little more lights here and there, you expect me to pay money. Where is the money for all this? How can a clerk getting a pay of Rs. 50 to 60 in the Secretariat pay for it? You take away the judicial powers from Courts and say that the Trust Board can levy the money. What happens to the Courts? This sort of taking away judicial powers and conferring them on the Trust Board is nothing short of protecting the white elephant. I pray that the Government will reconsider the matter and not only abolish the Trust Board but see that more powers are given to the existing Corporation and see that there is no overlapping of functions.

*ಶ್ರೀ ಎಂ. ವಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪನವರು (ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆ).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಬೆಂಗಳೂರು ಸಿಟಿ ಇಂಪ್ರೂವ್ ಮೆಂಟ್ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿ ಮಾತನಾಡಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆ ನನಗೆ, ಶ್ರೀ ಕಂಠೇಶ್ವರರವರು ಮಾತನಾಡಿದ ಮೇರೆ ಉಂಟಾಗಿದೆ. ಅವರು ಈ ಮಸೂದೆಯ ಮೇರೆ ಮಾತನಾಡುವಾಗ, ಇದರ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮಾತನಾಡದೆ, ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು, ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ರಾಜಕೀಯ ಕಲೆಯನ್ನು ಬೆರೆಸಿ, ಬೆಟರ್ ಮೆಂಟ್ ಫೀಜ್ ಹಾಕುವುದನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರೂ ಕೂಡ ಅವರು ಒಬ್ಬ ಸಮಾಜವಾದಿಗಳು, ಸೋಷಿಯಲಿಸ್ಟ್ ಪಾರ್ಟಿಯ ಸದಸ್ಯರು. ಆದರೆ ಅವರು ಕೇವಲ ಬಡವರು ಎಂಬ ಒಂದು ಪದವನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದ ದುಡ್ಡಿನ ವರಮಾನವೆಲ್ಲವೂ ಬರಬಹುದೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸದೆ, ವಿರೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದು ಸರಿಯಾದುದಲ್ಲ. ಅನೇಕ ಬಡ ಜನಗಳಿಗೆ ಮನೆಯಿಲ್ಲವೆಂದು ಅವರು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಿಜ; ಅನೇಕರಿಗೆ ಮನೆಯೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಮಧ್ಯಮವರ್ಗದಂಥ ಜನಗಳಿಗೆ ವಾಸದ ಮನೆ ಸೌಕರ್ಯ ಬೆಂಗಳೂರಂಥ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುವುದು ದುರ್ಲಭ. ಆದಕಾರಣ ಇಂಥಾ ಒಂದು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾಗುವಂಥ ನಿಧಿಯನ್ನು ಈ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ವಸೂಲು ಮಾಡದೆ, ಮತ್ತೆಯಾವ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಹಾಕಬಹುದೆಂಬುದೇ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದೆ ಅವರು ಸುಮ್ಮನೆ ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ.

Sri K. R. SREEKANTESWAR.—Mr. Speaker, you must excuse me for slight interruption. The Hon'ble Member has stated "ಅವರಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಯಾವ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಹಾಕಬೇಕೆಂಬುದೇ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದೆ ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ". Is he questioning my privileges and fundamentals?

ಶ್ರೀ ಎಂ. ವಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪನವರು.—ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದವರು ಮನೆಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟ. ಅಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಶ್ರೀಮಂತರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಒಂದೊಂದು ಮನೆಯ ನಿವೇಶ

ನಕ್ಕೆ 15 ಸಾವಿರದ ಮೊದಲುಗೊಂಡು 30 ಸಾವಿರದ ವರೆಗೂ ಬೆರೆ ಯಾಗುವ ಸಂಭವಗಳಿವೆ. ಈ ಕಾರಣ ದಿಂದ ಎಲ್ಲೋ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲ ಕೆಲವು ಸ್ಥಂಭಿರಿಯಾಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರು ಬಡವರಿರಬಹುದು. ಅಂಥ ಬಡವರಿಗೂ ಸಹ ಇದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣ ಬರುವ ಸಂಭವ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಆಪ್ತೇ ಅಲ್ಲದೆ ಅವರು ವಾಸ ಮಾಡುವ ಸ್ಥಳವು, ಆರೋಗ್ಯಕರವಾಗಿದ್ದು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಂದವಾಗಿರುವಂತೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಶ್ರೀಮಂತರಾಗಿದ್ದು, ಅಂಥವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಬರುವಂತೆ ಹೆಚ್ಚು ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡತಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ, ಅಂಥವರಿಂದ ಈ ಬೆಟರ್ ಮೆಂಟ್ ಫೀಜನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡುವುದನ್ನು ಕೇವಲ ಬಡವರುಗಳಿಗೆ ಮನೆಯಿಲ್ಲವೆಂಬ ಒಂದು ವಾದದ ಮೇಲೆ ವಸೂಲು ಮಾಡುವುದೇ ಬೇಡ, ಈ ಕಾನೂನು ಬೇಡವೆಂದು ಹೇಳಿದ ವಾದದಲ್ಲಿ ಯಾವ ತಿರುಳೂ ಇಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಅರ್ಥವೂ ಇಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಕನ್ಸಂಬಾಡಿಕೆರಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು, ಅಲ್ಲದೆ ಜಮೀನುಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಕೇವಲ ಎಕರೆ ಯೊಂದಕ್ಕೆ ಕಂದಾಯದ ದರ ಒಂದೂವರೆ ರೂಪಾಯಿ ಕಂದಾಯವಿತ್ತು. ಈಗ ಅದೇ ಜಮೀನುಗಳಿಗೆ, ಕರೆ ಕಟ್ಟಿದ ನಂತರ ಎಕರೆಯೊಂದಕ್ಕೆ 12 ರೂಪಾಯಿ ಮೊದಲುಗೊಂಡು 20 ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೂ ಕಂದಾಯ ಹಾಕಿ ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ನೀರು ಸರದಿ ಎಂದು ಎಕರೆಗೆ 200-300 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ಹಾಕಿರುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನೂ ಒಂದು ವಿಚಾರ ಹೇಳುವುದಾದರೆ—ಕೆಲವರು ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಖುಷಿ ಜಮೀನುಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಖರ್ಚಿನಿಂದ ಬಾವಿ ತೆಗೆಸಿ, ಜಮೀನು ಆಬಾದಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ, ಅಂಥವರಿಗೂ ಸಹ ತರಿ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಹಾಕಿರುತ್ತಾರೆ. ಇಂಥಾದ್ದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಈ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರ ಬಂದ ಮೇಲೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಇವೆಲ್ಲವೂ ಮೊದಲ್ದಿಂದಲೂ ಚರ್ಚಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದೇ ಇವೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಜನಾರ್ ಇಬಾಂ ಸಾಹೇಬರಿದ್ದಾಗಿನಿಂದಲೂ ಸರ್ಕಾರ ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿರತಕ್ಕದ್ದೇ ಹೊರತು ಹೊಸದಾಗಿ ಯಾವುದನ್ನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಸಹ ಈಗ ಬಂದಿರುವ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ಅಂಥ ಯಾವ ನ್ಯೂನತೆಗಳೂ ಇಲ್ಲದೆ ಕೇವಲ ಶ್ರೀಮಂತರುಗಳು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅಂಥಾ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಈ ಒಂದು ತೆರನಾದ ಸುಂಕ ಹಾಕತಕ್ಕದ್ದರಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಸೋಷಿಯಲಿಸ್ಟ್ ಪಾರ್ಟಿ ಸದಸ್ಯರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ, ಎಷ್ಟು ನೋವಾಗಿದೆಯೋ ನನಗೆ ತಿಳಿಯದಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ದಿವಸ ನಾನು ಒಂದು ವಿಚಾರ ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದರೆ, ಬೆಂಗಳೂರು ಮೈಸೂರು ನಗರಗಳನ್ನು ಇಷ್ಟೊಂದು ಶೃಂಗಾರವಾಗಿಟ್ಟಿರತಕ್ಕಗೌರವವೆಲ್ಲಾ with all my respects, ಸರ್ ಮಿರ್ಜಾರವರಿಗೆ ಸೇರತಕ್ಕದ್ದಾಗಿದೆ. ಅವರು ಬಹಳ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು, ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಇವುಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರೇನೂ ಒಂದು ಯಕ್ಷಣೆ, ಮಾಯ ಮಂತ್ರಗಳಿಂದ ಇಷ್ಟೊಂದು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡೇ ಮಾಡಿಸಿರುವುದು. ಹೀಗೆ ಆಗಿರತಕ್ಕ ಖರ್ಚು ಬಗ್ಯೆ ಅವರು 1902 ರಿಂದ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕದ್ದಾದರೂ ಕೇವಲ ಒಂದೂವರೆ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಮಾತ್ರ. ಹೀಗೆ ಅವರು ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಈ ಮೈಸೂರು ಸಿಟಿ ಒಂದಕ್ಕೆ ಗ್ರಾಂಟ್ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ಅಂದರೆ—1902 ರಿಂದ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಕೇವಲ ಒಂದೂವರೆ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಮಾತ್ರ. ಇದರಲ್ಲಿ

ನೀರು ಸರಬರಾಯಿ, ಬೆಳಕು, ರಸ್ತೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಆಗಬೇಕು. ಜನಾಬ್ ಇಮಾಂರವರು ಹೇಳಿದರು,

'does it mean that the town people are not paying other taxes like profession tax, this tax and that tax' ಎಂದು. All capitalists are now becoming socialists. All capitalists' sons have become socialists; their daughters-in-law have become socialists. They talk always of the poor people. In the name of poor people they do not want to tax the rich people.

ಅವರು ಎಷ್ಟೋ ಸುಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜು, ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜು ಮುಂತಾದ ಎಲ್ಲಾ ಕಾಲೇಜುಗಳೂ ಅಲ್ಲೇ ಇವೆ. ಎಲ್ಲಾ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳೂ ಅಲ್ಲವೆ. ಅನುಕೂಲತೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ, ಹಳ್ಳಿಯವರು ಕೆಲವರು ಬಂದು ಅಲ್ಲೇ ಇರಬಹುದು. ಪೇಟೆ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸುಖ ದೊರಕುತ್ತಿದೆ, ಅದು ನಿಜ. ಆದರೆ ಬೆಟರ್‌ಮೆಂಟ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಹಾಕುವುದು ನೂತ್ನವೇ ಅಥವಾ ಅಲ್ಲವೇ ಎಂಬ ವಿಚಾರದ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡದೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರ ಆಡಳಿತನೂತವನ್ನು ವಹಿಸಿದ್ದರೂ ಬಡವಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಅನುಕೂಲತೆಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ತಕ್ಕಷ್ಟು ಹಣಬೇಕು. ಸೋಷಿಯಲಿಸ್ಟ್ ಪಕ್ಷವೇ ಆಗಲಿ ಅಥವಾ ಮತ್ಯಾವ ಪಕ್ಷವೇ ಆಗಲಿ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದರೂ ಹಣವಿಲ್ಲದೆ ಏನುಮಾಡಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಹಣ ಎಲ್ಲರಿಂದ ತರಲು ಸಾಧ್ಯ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಬೆಟರ್‌ಮೆಂಟ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಹಾಕಿ ಹಳ್ಳಿಯ ರಸ್ತೆಗಾಗಿ ವಿನಿಯೋಗಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ಟ್ರಸ್ಟ್ ಬೋರ್ಡಿನ ವಿಚಾರ ಹೇಳಿದರು. The entire city of Bombay is going to be the property of the Trust Board. It is going to be nationalised within the course of 10 or 20 years. ಇದ್ದ ದೊಡ್ಡ ಯೋಜನೆ ತಯಾರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ವೆಚ್ಚಮಾಡಿ ಬಹಳ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ವಹಿಸಿ ಖಾಯಂ ಆಗಿ ಟ್ರಸ್ಟ್ ಬೋರ್ಡನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದು ಮುಖ್ಯವಲ್ಲ; ಇದರಿಂದ ನಮಗೆ ಅನುಕೂಲಿ ಎಲ್ಲ ಎಂದು ಯಾರೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಇದೆಲ್ಲವೂ ನಮ್ಮ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿಯೇ ಏರ್ಪಡಾಗುತ್ತಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಟ್ರಸ್ಟ್ ಬೋರ್ಡ್ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ರಾಜಕೀಯಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿದೆಯೆಂದು ಯಾರೂ ಹೇಳಬಾರದು. ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಲೇಬೇಕು. ಇವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಲೇ ಹಾಕಲಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಇದನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ಎಂ. ಸಿದ್ದಯ್ಯನವರು(ಮೈಸೂರು ಜಿಲ್ಲೆ).— ಈ ತೆರಿಗೆ ಇರಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುವವರಲ್ಲಿ ಏನು ವಾದಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ನಾನೂ ಒಬ್ಬ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ವಾದ ಬೇಕಾಗಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀಕಂಠೇಶ್ವರರವರ ಭಾಷಣ ಕೇಳಿ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು! ಅವರು ಬಹಳ ಅನುಭವಿಗಳು, ಅವರ ತತ್ವ ಉದಾತ್ತವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರ ಭಾಷಣವನ್ನು ಬಹಳ ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೇಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಆತೆಯಿಲ್ಲಾ ನಿರಾಶೆಯಾಯಿತು. ಈ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು

ಹಾಕಬೇಕೆಂದಿರುವ ಉದ್ದೇಶವೇ ಬೇರೆ. ಸ್ವಾಮ್ಯ ಪ್ರವೇಶವು ಲೇಔಟ್ ಆದ ಮೇಲೆ ಉತ್ತಮ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದು ಬೆರೆ ಹೆಚ್ಚಿದಾಗ ಆ ಹೆಚ್ಚಾದ ಬೆರೆ ಮತ್ತು ಮೂಲ ಬೆರೆಯು ವ್ಯತ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಸೇಕಡ 50 ಭಾಗವನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ಬದರಾಯನಿ ಮೂರನೆಯ ಒಂದು ಭಾಗ ಮಾತ್ರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಅನುಕೂಲತೆಗಾಗಿಯೇ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿರುವಾಗ, ಬಡ ಜನರಿಗೆ ಕಿರುಕುಳ ಕೊಡಲು ಇದನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿ ಉದ್ದೇಶಪೂರಿತವಾಗಿ ಅವರು ಭಾಷಣ ಮಾಡಿರುವುದರಲ್ಲಿ ತತ್ವವೇನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದಿರುವಾಗ ಯಾವ ಕೆಲಸವಾಗಬೇಕಾದ್ದು ಮುಖ್ಯ, ಯಾವುದರಿಂದ ಬಹು ಜನರಿಗೆ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ರಿತು ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುವುದು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕ. ಆ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹಣಬೇಕು. ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದಹಾಗೆ ಹತ್ತಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಪಟ್ಟಣಗಳು ಹೇಗೆ ಬೆಳೆದವೆಯೆಂದರೆ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ದೇಶದ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಬಹು ಭಾಗ ಹಳ್ಳಿಯ ಜನರ ಹಣವನ್ನು ಅಲ್ಲಿನ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಹಳ್ಳಿಯ ಜನರ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಪಡೆದು ಒಂದು ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ನಡೆಸತಕ್ಕವರು ಯಾರು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆಗ ಹೆಚ್ಚು ಟೀಕೆ ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಹಳ್ಳಿಗಳು ಉದ್ಧಾರವಾಗಬೇಕೆಂಬುದು ಎಲ್ಲರ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಯಾಗಿದೆ. ಪಟ್ಟಣಗಳಿಗಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಟ್ರಸ್ಟ್ ಬೋರ್ಡನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿ ಹಳ್ಳಿಗಳನ್ನು ಅಲಕ್ಷ್ಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿಲ್ಲ. ಮುಂದೆ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲೂ ಲೇಔಟ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಯೋಜನೆಯಿದೆ. ಅದನ್ನು ಬಹಳ ಜಾಗೃತ ಮಾಡಿ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುತ್ತಾರೆಂಬ ನಂಬಿಕೆಯಿದೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ರಚನಾತ್ಮಕ ವಾದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಪಟ್ಟಣಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡುವಾಗ ಪಟ್ಟಣದ ಜನರ ಮೇಲೆ ಈ ಫೀಜನ್ನು ಹಾಕಲು ಇಷ್ಟು ವಿರೋಧ ಬಂದರೆ ಹೇಗೆ? ಪಟ್ಟಣಗಳಿಗಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಹಣ ವಿನಿಯೋಗಿಸಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಹಳ್ಳಿಗಳೂ ಕೂಡ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬರಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ವಿರೋಧಮಾಡದೆ ದೇಶದ ಸರ್ವತೋಮುಖವಾದ ಉನ್ನತಿಯನ್ನು ಬಯಸಬೇಕಾದದ್ದು ನಮ್ಮ ಮುಖ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯ.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ಒಂದು ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಇರುವಾಗ ಬೇರೊಂದು ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಏಕೆ ಇಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರು ಕೇಳಿದರು. ಹಿಂದೆ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧಿಕಾರವಿರಲಿಲ್ಲ. ಹೆಚ್ಚಿನ ಕೆಲಸಕೂಡ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಬಂದಮೇಲೆ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಮತ್ತು ಹಣ ಒದಗಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಕೆಲಸಕಾರ್ಯ ಹೆಚ್ಚಿತು. ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ವಿಕೇಂದ್ರೀಕೃತಮಾಡಿ ಅನೇಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕಷ್ಟು ಹಣ ಕೊಟ್ಟು ಅವಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚುಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಮೂಲ ತತ್ವವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹೀಗೆ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನು ಟ್ರಸ್ಟ್ ಬೋರ್ಡಿಗೆ ವಹಿಸಿರುವುದು ತಪ್ಪಿಲ್ಲ. ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಒಂದು ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷ, ಅದರ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ಟ್ರಸ್ಟ್ ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರು ಎಂದು ಭಾವಿಸುವುದು ನೂತ್ನವಲ್ಲ. ಈ ದಿವಸ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್‌ಗಿರುವ

(ಶ್ರೀ ಡಿ. ಎಂ. ಸಿದ್ದಯ್ಯನವರು).

ಅಧಿಕಾರ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಮತ್ತು ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದಲ್ಲಿ ಅದು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಕೆಲಸವೇನು ಎಂಬ ದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರು ನೋಡಬೇಕು. ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್‌ನ ಅಧಿಕಾರ ಕಿತ್ತುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶ ಯಾರಿಗೂ ಇಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಕೆಲಸವಿದೆ. ಟ್ರಸ್ಟ್ ಬೋರ್ಡ್‌ಗೂ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಕೆಲಸವಿದೆ. ಇವೆರಡೂ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕೆಂಬುದೇ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶ. ಆ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೇ ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಧಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆಂದು ನಂಬಬೇಕು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ.

ಮೂರನೆಯದಾಗಿ, ಯಾವಾಗ ಜನನಂಬಿಕೆ ಹೆಚ್ಚಿ ಅವರ ಅನುಕೂಲತೆಗಳು ಹೆಚ್ಚಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಆಗ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಯೋಜನೆಗಳಿಗಾಗಿ ಹಣ ಒದಗಿಸಲು ಜನರು ಕೊಡಬೇಕಾದ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಬಹುದು. ಮುಂದೆ ಸೋಷಿಯಲಿಸ್ಟ್ ಅಥವಾ ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟ್ ಪಕ್ಷವು ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದರೂ ಯೋಜನೆಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣ ಒದಗಿಸಲೇಬೇಕು. ವಿವಿಧ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ ಶ್ರೀಮಂತರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕಂದಾಯ ಹಾಕಿ ಅದರಿಂದ ಬಡವರ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮಂತರ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವುದು ಮೂಲತತ್ವ. ಈ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ನ್ಯಾಷನಲ್ ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಸಮಿತಿಯು ರಚಿಸಬೇಕು. ಮಹಾ ಚುನಾವಣೆಗಳಾದ ಮೇಲೆ ಅವಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಹಣವನ್ನು ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ರೂಪವಾಗಿ ಒದಗಿಸಿ ಜನರಿಗೆ ಸೌಕರ್ಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುದು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷದ ಕೆಲಸ. ಅದನ್ನು ಅವರು ಒಪ್ಪಲೇಬೇಕು ಮತ್ತು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿಂದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಮಾಡಲೇಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಫೀಜಿನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ವಾದ ಮಾಡದೆ, ಇದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಗರಾಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಅತ್ಯವಶ್ಯಕವೆಂಬುದನ್ನು ಮನಗಂಡು ವಿರೋಧವಿಲ್ಲದೆ ಸರ್ವಾನುಮತದಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪಬೇಕೆಂದು ನಂಬಿಸಿ ಇದನ್ನು ಸಮರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡರು (ಮಂಡ್ಯ ಜಿಲ್ಲೆ).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಹೊಸದಾಗಿ ಬೆಟರ್‌ಮೆಂಟ್ ಫೀ ಬೆಂಗಳೂರು ಮತ್ತು ಮೈಸೂರು ಸಿಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಕಬೇಕೆಂದಿರುವ ಒಂದು ತತ್ವವು ದೇಶಕ್ಕೇನೂ ಹೊಸದಲ್ಲ. ಈ ವಿಷಯ ಮಾನ್ಯಸಭಾ ನಾಯಕರಾದ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಯವರು ಈಗತಾನೇ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಲ್ಲಿರುವ ಖುಷಿ ಜಮೀನು ತರಿ ಅಥವಾ ಬಾಗಿಯು ಜಮೀನಾದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುತ್ತಿರುವುದು ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ರೂಢಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಆದರೆ ಅದು ಆಗ ಜನಗಳಿಗೆ ಎದ್ದುಕಾಣುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಕಾರಣ ಆಗ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನವರಿಗೆ ಬಾಯಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ವಿಚಾರ ಹೇಳುವವರೂ, ಕೇಳುವವರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರ ಬಂದಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ ಸಿಟಿಗಳು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ, ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ಈ ಕೆಲಸ ನಡೆಯುತ್ತ ಬಂದಿದೆ ಎಂದು ಜನಾಬ್ ಇಮಾಂರವರು ಹೇಳಿದರು. ಬೆಟರ್‌ಮೆಂಟ್ ಫೀ ಹಾಕದೆ ಸಿಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರು, ನಿಜ. ಆದರೆ ಹಿಂದಿನ ಸರ್ಕಾರಗಳವರು ಮಂತ್ರಚಿಕೆಯಿಂದ ಆ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. “ಹಾವು ಹೊಡೆದು ಹತ್ತಿಗೆ ಹಾಕಿದರು” ಎಂಬಂತೆ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಲ್ಲಾದ ಉತ್ತಮತೆಯನ್ನು ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ವೆಚ್ಚಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಖುಷಿ

ಜಮೀನುಗಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರಿ ವೆಚ್ಚದಿಂದ ಅಥವಾ ರೈತರ ವೆಚ್ಚದಿಂದ ನೀರು ಸರಬರಾಸು ಆಗಿ ಅದು ತರಿ ಅಥವಾ ಬಾಗಿಯನ್ನು ಲಾಯಕ್ಕಾದ ಮೇಲೆ ಅಂಥ ಜಮೀನಿನ ಬೆರೆ ಹೆಚ್ಚಿತು ಎಂಬ ಕಾರಣದಿಂದ ಎಕರೆ ಗಿಷ್ಟೆಂದು ಕಾಂಟ್ರಿಬ್ಯೂಷನ್ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದರು ಅಥವಾ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಮತ್ತು ಆ ರೀತಿ ಬಂದ ಹಣವನ್ನು ಪಟ್ಟಣಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ, ಅಲಂಕಾರ, ಸೌಕರ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ ವೆಚ್ಚಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದ್ದರಿಂದ, ಬೆಟರ್‌ಮೆಂಟ್ ಫೀ ಹಾಕದೆ ಪಟ್ಟಣಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆಂದು ಅವರು ಹೇಳುವುದು ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದ ವಾದ.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ಹಿಂದಿನ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಅನೇಕ ಜನೋಪಯುಕ್ತ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದರೂ ಜನರಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದೂ, ಈಗಿನ ಸರ್ಕಾರ ಏನುತಾನೆ ಸಾಧಿಸಿದೆಯೆಂದೂ, ಅವರು ಚುನಾವಣಾ ಪ್ರಚಾರ ಭಾಷಣ ಮಾಡುವಂತೆ ಮಾಡತಾಡಿದರು. ಅವರು ಹಿಂದೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಏನೇನು ಮಾಡಿದರು ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆ ದಿವಸ ಎಷ್ಟು ಸ್ಕೂಲರ್‌ಗಳು, ಮಿಡ್ಲ್ ಸ್ಕೂಲರ್‌ಗಳು, ಪ್ರೈವರಿ ಸ್ಕೂಲರ್‌ಗಳು, ಕಾಲೇಜುಗಳು ಇದ್ದುವು, ಆರೋಗ್ಯ ಕೇಂದ್ರಗಳು ಇದ್ದುವು, ಈಗ ಎಷ್ಟಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿ. ಆಗ ಎಷ್ಟು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಡಿ.ಡಿ.ಟಿ. ಸ್ಟ್ರೀ ಮಾಡಲು ಅವರು ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟರು ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಪ್ರಕಟಿಸಿರುವ “ಮೈಸೂರು ಸ್ಪೆಷಲ್ 1951” ಎಂಬ ಸಚಿತ್ರ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಜನಾಬ್ ಇಮಾಂರವರು ನೋಡುವುದಾದರೆ ಈ ಅಂಶಗಳು ಅವರಿಗೆ ಮನದಟ್ಟಾಗುವುವು. ಹಿಂದಿನ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದುದಾದರೂ ಏನು? ಎಲ್ಲದರೋ ಹಣ ತಂದು, ಯಾರ ಅನುಕೂಲಕ್ಕೋ ಉಪಯೋಗಿಸಿ, ಕೆಲವರಿಂದ ಚಪ್ಪಾಳೆ ಹೊಡೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇದ್ದರು. ಈಗ ಯಾವಯಾವ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಹಣ ವಸೂಲಾಗುತ್ತಾ ಇದೆಯೋ ಅದನ್ನು ದಾಮಾಪಾ ಪ್ರಕಾರ ಆಯಾ ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ಸೌಕರ್ಯದಲ್ಲಿ ಬರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಪಟ್ಟಣಗಳು ಇನ್ನೂ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಪಟ್ಟಣದವರೇ ಹಣ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಬೆಟರ್‌ಮೆಂಟ್ ಫೀ ಹಾಕಬೇಕಾಗಿದೆಯೇ ಹೊರತು ಇದೇನೂ ಹೊಸತತ್ವವಲ್ಲ. ಸ್ಲಮ್ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಡವರು ಇದ್ದಾರೆ, ಅದನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಫೀ ಹಾಕುವುದು ಸರಿಯೇ ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಬರೀ ಸ್ಲಮ್ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಸಂಚಾರ ಸೌಕರ್ಯ ಮತ್ತು ಇತರ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನೂ ಒದಗಿಸಲು ಆರೀತಿ ಮಾಡಲೇಬೇಕು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಮೈಸೂರು ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಸದಾಗಿ ಸ್ಟಾಡ್ಯುಮ್ ಸ್ಟ್ರೀ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲದ ಪಶ್ಚಿಮಕ್ಕೆ ಇರುವ ವಾಲ ರಸ್ತೆಗೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಆಗಿ ಇನ್ನೊಂದು ರಸ್ತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದಾರೆ. ಪಟ್ಟಣದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ರಸ್ತೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಕೀಗೆಯೇ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಕೆಂಪೇಗೌಡ ರಸ್ತೆಯಿಂದ ಆರ್ಮಿಟ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸಾಚಾರ್ ರಸ್ತೆಗೆ ಸೇರುವಂತೆ ಒಂದು ರಸ್ತೆ ಹಾಕಬೇಕೆಂದಿದೆ. ಸ್ಲಮ್ ಪ್ರದೇಶ ಎಂದು ಹೇಳತಕ್ಕವರು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಒಡ್ಡು ವಾಗ ಆ ಗಲ್ಲಗಳಲ್ಲೇ ತಿರುಗಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಲ್ಲೆ. ಯಾವ ಗಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಹೋದರೂ ಮೂರು

ನಾಲ್ಕು ಅಂತಸ್ತಿನ ಮನೆಗಳು ಇವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಬಡವರು ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲ, ಶ್ರೀಮಂತರೂ ಮತ್ತು ಬ್ಯಾಂಕ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳೂ ಆ ಗಲ್ಲುಯಲ್ಲೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಜನಾಬ್ ಇಮಾಂ ಸಾಹೇಬರಿಗೆ ಅದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದೇ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ರಸ್ತೆಗಳನ್ನು ಅಗಲಮಾಡಿದರೆ, ದೀಪ ಹಾಕಿದರೆ, ಚೌಕಮಾಡಿದರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ತಗಲತಕ್ಕ ಬರ್ಚು ಬಡವರ ಮೇಲೆ ಬೀಳುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ನಿಜ ಮಾರ್ಕೆಟ್‌ನಿಂದ ಚಾನ್‌ಹಾರ್‌ಗೆ ಹೋಗುವವರ ಕೆಲವರ ಜೊತೆಗೆ ಬರ್ಚು ಬರ್ಚು ರಸ್ತೆ ಇದೆ. ಮೊದಲು ಅಲ್ಲಿ 1,200 ರೂಪಾಯಿಗೆ ಸ್ವೆಟು ಹರಾಜಿ ನಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಈಗ 27,000 ರೂಪಾಯಿಗಳ ವರೆಗೂ ಮಾರಿದವರು ಇದ್ದಾರೆ. ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ, ಮೊದಲು ಈ ರಸ್ತೆ ಅಗಲವಿದ್ದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ದೊಡ್ಡ ಚೆಂಡಿ ಇತ್ತು ಅದನ್ನು ಯಾರೂ ಕೆಳಗಿಳಿದರೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಸರ್ ಮಿರ್ಜಾ ಸಾಹೇಬರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು 8-10-12 ಸ್ವೆಟುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು. ಈಗ ಅದನ್ನೇ 27-28 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಮಾರಿರು ವಂಥ ಮಹನೀಯರು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಏನಾದರೂ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯ ನಡೆಸಿದರೆ ಅದರ ಅಕ್ಕ ಪಕ್ಕದ ಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ ಬೇರೆ ತಾನಾಗಿಯೇ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ. ಬೇರೆ ಹೆಚ್ಚಾದಾಗ, ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು ಎಂದು ಗೊತ್ತಾ ದಾಗ, 10 ರಷ್ಟು 20 ರಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಮೂರನೆಯ ಒಂದು ಭಾಗ ಕೊಡತಕ್ಕ ಶಕ್ತಿ ಇರು ವವರು ಕೂಡಿ ಅನ್ನುವುದೇ ಈ ಮನೋದಯ ಆಶಯ. ಈಗ ಒಂದು ಮನೆಗೆ 20 ರೂಪಾಯಿ ಮನೆಬಾಡಿಗೆ ಇದ್ದರೆ, ಎಲ್ಲಾ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನೂ ಒದಗಿಸಿದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅದೇ ಮನೆಗೆ 70-80 ರೂಪಾಯಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಆಯಾ ಸ್ಥಳದ ಮೇಲೂ ನಕೆ ಈ ಬೇರೆ ಅನುಸರಿಸುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಒಂದು ಪ್ರದೇಶದ ಆಸ್ತಿ ಬೇರೆ ಹೆಚ್ಚಿದಾಗ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಕೊಡಲಾಗದಿದ್ದರೆ ಕಂತು ಪ್ರಕಾರ ಕೊಡಿ, ಅದೂ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಆ ಮೊಬಲಗಿನ ಮೇಲೆ ಶೇಕಡ 4 ರಂತೆ ಬಡಿಯಬಾರದು ಕೊಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ಶಕ್ತಿ ಬಂದ ಮೇಲೆ, ಅಂತಿಮ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧರವಾದ ಮೇಲೆ ತಕರಾರು ಏನಾದರೂ ಇದ್ದರೆ, ಅದು ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ವ್ಯವಹಾರ ನಡೆದು, ಕೊಡತಕ್ಕ ಶಕ್ತಿ ಇದೆ, ಅದಾಯ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನವಾಗಿ ಘನರಾದ ಮೇಲೆ ಕೊಡಬಹುದು. ನಿಮ್ಮ ಊರಿನ ಪಂಚಾಯಿತಿ, ಮುನ್ಸಿ ಪಾಲಿಟಿ ಅಥವಾ ಟ್ರಸ್ಟ್ ಬೋರ್ಡಿನವರು ಹಣ ಬರ್ಚು ಮಾಡಿ ಸ್ವಾಮ್ಯ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಬಡಾವಣೆ ಮಾಡಿದರೆ, ಅದನ್ನು ಹಣ ಇಲ್ಲದೆ ಬುಡುಬುಡಿಕೆ ಆಡಿಸಿ, ವ್ಯಾಜಿಕೆ ವಾಡೆನಿಂದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡಿದವು ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ಅನುಬಂಧವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಈ ಮನೋದಯ ಮೇಲೆ ಬೆಂಗಳೂರು ಟ್ರಸ್ಟ್ ಬೋರ್ಡನ್ನು ವಜಾ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಶ್ರೀ ಶ್ರೀಕಂಠೇಶ್ವರರವರು ವಾದಿಸುವುದು "ಕನ್ನಂ ಬಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಬಳಿ ಕಿತ್ತು ಕೊಂಡರೆ ಬಲ್ಲಮಾರಿ ಹತ್ತಿರ ಹೊತ್ತು ಮುಡಿಕಡಿದ" ಎಂಬಂತೆ ಅನುಬಂಧ ವಾಗಿದೆ. ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಗೂ ಟ್ರಸ್ಟ್ ಬೋರ್ಡ್ ಗೂ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿದ್ದು ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಟ್ರಸ್ಟ್ ಬೋರ್ಡ್ ವಜಾಮಾಡಿ ಅನ್ನುವುದು ಅನುಬಂಧ ವಾದ. ನಾನು ಬಹಳವಾಗಿ ಇದನ್ನು ಏಕೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಎಂದರೆ, 2-3 ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಚುನಾವಣೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರ ಯಾವುದನ್ನೂ ಮಾಡಬೇ ಸುಮ್ಮನೆ ಇಲ್ಲ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪ್ರೆಕ್ಟಿ ಸಿರಿವ Mysore State 1951 ಎಂಬ ಚಿತ್ರಪಟಲವನ್ನು ಹೊರತು ಕೊಟ್ಟು, ಸರ್ಕಾರ ಸರ್ಕಾರಗಳು, ಇವುಗಳ

ನೋಟಗೊಂಡ ಒಂದು ಪುಸ್ತಕ ಇದೆ. ಅದನ್ನು ಓದಿ ದರೆ ಈಗಿನ ಸರ್ಕಾರ ಏನೇನು ಸಾಧಿಸಿದೆ, ಎಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಜನೋಪಯುಕ್ತ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಿದೆ ಎಂಬುದು ಮನದಟ್ಟಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಯಾರಾದರೂ ವಾದಮಾಡಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದರೆ ಅಂಥ ವರನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ. ಏನೇ ಹೇಳಲಿ ಒಪ್ಪಿ ಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವವರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಚಿತ್ರಪಟ ಗಳಾಗಲಿ, ವಾದ ಆಗಲಿ, ಭಾಷಣ ಆಗಲಿ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅನುಭವದಿಂದ ನನಗೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು "ಒಬ್ಬರ ಗಂಡನಿಗೆ ಮೊಸರಿನಲ್ಲಿ ಕಲ್ಲು" ಎಂದು ಹೇಳುವಂತೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ತತ್ಯಶಃ ನೋಡಿದರೆ ಎಲ್ಲ ಅಂಶಗಳೂ ತೀರ್ಮಾನವಾದ ಮೇಲೆ ಶಕ್ತಿ ವಂತರು ಮೂರನೆಯ ಒಂದು ಭಾಗ ಕೂಡಿ ಎಂದರೆ ಇಷ್ಟು ಮೇಲೋದ್ದ ಪ್ರಕೃತದಿಸಿರುವುದು ಅತ್ಯರ್ಥವಾಗಿದೆ! ಇದರವಾದವನ್ನು ಸರ್ವಥಾ ಒಪ್ಪುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಮನೋದಯವನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಅಂಗೀಕಾರ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

*ಶ್ರೀ ಎಲ್ ಸಿದ್ದಪ್ಪನವರು (ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆ).— ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಈ ಸಭೆಗೆ ಹೊಸ ದಾಗಿ ಚುನಾಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಈ ದಿವಸ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿರತಕ್ಕ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರು ಮತ್ತು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಆದ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀಕಂಠೇಶ್ವರರವರನ್ನು ಆಭಿನಂದಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಸಭೆಗೆ ಸ್ವಾಗತಿಸುವುದು ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯ ಎಂದು ಹೇಳಿ ನಾನು ಅವರನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಬರತಕ್ಕ ವಿಷಯಗಳ ಮೇಲೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆಂದು ನಾನು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ.

ಇನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇರತಕ್ಕ ಈ ಮನೋದಾ ಕಾನೂನಿನ ಮೇಲೆ ಒಂದು ವಿಷಯ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಬೆಂಚ್‌ಮೆಂಟ್ ಫೀ ಎಂಬ ಯಾವ ಒಂದು ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸಬೇಕೆಂಬ ಅವಕಾಶ ಇದೆಯೋ ಅದರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಂಶ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೆ ಇದು ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯ. ಇಂಥಾದ್ದು ಒಂದು ಸುವಸ್ಥೆ. ನಮ್ಮ ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 4-6 ಮರ್ಚೆಗಳ ಹಿಂದೆ ಬಂದಿತ್ತು. ಶಿವ ಮೊಗ್ಗಾ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೊಳೆಹೊನ್ನೂರಿನ ಹತ್ತಿರ ಹರಿಯತಕ್ಕ ಭದ್ರಾನದಿಗೆ ಸೇತುವೆ ಕಟ್ಟಿಸುವ ಸಂದರ್ಭ ದಲ್ಲಿ ಆಗ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡಿನ ಸದಸ್ಯರು ಕೆಲವರು ಭದ್ರಾ ಸೇತುವೆಗೆ ಬರ್ಚಾಗತಕ್ಕ ಮೊಬಲಗು ಆ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡತಕ್ಕವರಿಂದ ವಸೂಲಾಗ ಬೇಕೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟರು. ಹೊಳೆಹೊನ್ನೂರು ಹೋಬಳಿ ಗ್ರಾಮಗಳಿಗೆ ಸೌಕರ್ಯ ಒದಗಿಸಿ ಕೊಡುವ ದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಸ್ಪೆಷಲ್ ಸೆಸ್ ಹಾಕಿ ಆ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕೆಂದು ಇತ್ತು. ಹಾಗೆ ಸ್ಪೆಷಲ್ ಸೆಸ್ ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ಅದನ್ನು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಎಲ್ಲಾ ರೈತರ ಮೇಲೂ ಹಾಕುವುದು ಸರಿ ಯಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿ ಆ ಎರಡು ಹೋಬಳಿಗಳವರ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ವಿಷಯ ಚರ್ಚೆಗೆ ಬಂದಾಗ ಅದು ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯವೆಂದು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡ್ ನವರು ಆಪ್ತಿಯ ತೀರ್ಮಾನಮಾಡಿದರು. ಮತ್ತು ಒಂದು ಸ್ಪೆಷಲ್ ನಲ್ಲಿ ಆ ವಿಷಯ ಸರಾರದವರ ಅವಗಾ ಹನೆಗೆ ಬಂದಾಗಲೂ ಕೂಡ ಆ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದು

ಬೆಂಗಳೂರು ಸರ್ಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು
ಬೆಂಗಳೂರು ಸರ್ಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು
ಬೆಂಗಳೂರು ಸರ್ಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು

(ಇಲಾಖಾ ಸಂಘಾಲಯ)

Accession No. 4710

ಶಿವಮೊಗ್ಗ

(ಶ್ರೀ ಎಂ. ಸಿದ್ದಪ್ಪನವರು).

ನೆಲ್ಸನ್ ಬದಗಿಸಿ ಕೊಡುವುದು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡ್ ನವರ ಕರ್ತವ್ಯ. ಆದ್ದರಿಂದ ಶಿವಮೊಗ್ಗದಲ್ಲಿ ತುಂಗಾ ನದಿಗೂ ಹೊಳೆಹೊನ್ನೂರಿನಲ್ಲಿ ಧರ್ಮಾನದಿಗೂ, ತೀರ್ಥ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ತುಂಗಾನದಿಗೂ ಸೇತುವೆ ಕಟ್ಟಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಅದರ ಎಲ್ಲಾ ಖರ್ಚನ್ನೂ ಕೂಡ ಆಗಿನ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡ್‌ನ ಉತ್ತಮತೆಯಿಂದ ಸ್ಪೆಷಲ್ ಸೆಸ್ ಹಾಕಿದರೂ ಎಲ್ಲರ ಮೇಲೂ ಹಾಕಿ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರು. ಈಗ ರಾಧರೋ ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಈ ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಸಮಿತಿಯ ವರದಿಯನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಾಗ ಮತ್ತು ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಸಮಿತಿ ವರದಿ ಮೇಲೆ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಸಿದ ಅನೇಕ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ಅಂಶ ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಬೆಂಗಳೂರು, ಮೈಸೂರು ಪಟ್ಟಣಗಳು ಎಷ್ಟೋ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದವೆ, ಈ ರೀತಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬರಲು ಹಿಂದಿನ ಆಡಳಿತ ಗಾರರು ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಈಗಾಗಲೇ ಅನೇಕರು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ಹಿಂದೆ ಮಾತನಾಡಿದ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರೊಬ್ಬರು ಹೇಳಿದರು, ಸಿಲ್ವರ್‌ಜ್ಯಾಬಲಿಪಾರ್ಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಸ್ಕೆಚ್ ಗಳನ್ನು ಒಂದು ಸಾವಿರ ಎರಡು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದವರು ಸರ್ಕಾರದವರು ಅಥವಾ ಸಿಟಿ ಇಂಪ್ರೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ಟ್ರಸ್ಟ್ ಬೋರ್ಡ್‌ನವರು ಅಥವಾ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ನಿನವರು ಅಥವಾ ಹಿಂದಿನ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳವರು ಈ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಉತ್ತಮ ಪಡಿಸಿ ದುರದ ಫಲವಾಗಿ 22-23 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಸ್ಕೆಚುಗಳನ್ನುವಾರಿ ರಾಶಿಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು. ಈಗ ನಾವು ನೋಡುವುದಾದರೆ, ಚಾಮರಾಜಪೇಟೆ, ಮಲ್ಲೇಶ್ವರ, ಬಸವನಗುಡಿ, ಗಾಂಧಿನಗರ—ನಾವು ದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿ ಅವುಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದೆ. ಇಷ್ಟಾದರೂ ಇಲ್ಲಿನ ನಿವಾಸಿಗಳಾರೂ ಬೆಟರ್‌ಮೆಂಟ್ ಫೀ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಇನ್ನು ಉಳಿದಿರುವ ಕೆಲವು ಸ್ಲಮ್ ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸುವುದು ಕ್ಯೂನ್ಸರವೆಂದು ಬೆಟರ್‌ಮೆಂಟ್ ಫೀ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ! ಅದರಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬಡವರೇ ವಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಒಳ್ಳೆಯ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯರು ವಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ತಮ್ಮ ಒರ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಲಕ್ಷಾಧೀಶರು ಕೋಟ್ಯಾಧೀಶರು ಇರುವಂಥ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಏನೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಬಡವರು ವಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಸ್ಲಮ್ ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ಉತ್ತಮ ಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆಂದು ಈಗ ತೆರಿಗೆ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ!!

AN HON'BLE MEMBER.—It is on the property; not on the persons.

Sri L. SIDDAPPA.—If there are rich men, there is a way to tax them. I would suggest it and if it is acceptable to you, you may adopt it.

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.—You are a bit late. Wisdom must have dawned a bit earlier when the Bill was taken in consideration last time.

Sri L. SIDDAPPA.—For various reasons I need not have stated all this

when the Bill was taken into consideration before referring it to Select Committee. I am perfectly in order even now to speak on it. Many provisions went for scrutiny before the Select Committee and the Select Committee submitted their report and when that report has come up now for consideration, there is absolutely nothing wrong to speak on the provisions.

Mr. SPEAKER.—What the Hon'ble Minister meant was that there is no amendment by you.

Sri L. SIDDAPPA.—This is a stage at which we are considering the Select Committee report and there must be a sort of general discussion. At a later stage it is likely that I may oppose the entire Bill for which purpose I need not send in any amendment.

ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದೇನೆಂದರೆ, ಈಗ ತಾವು ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಿ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಅರಮನೆಗಳಂಥ ಸೌಧಗಳಿವೆಯೋ ಅವುಗಳನ್ನು ಬೆಟರ್‌ಮೆಂಟ್ ಫೀ ಏನೂ ಕೇಳದೆ ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಇನ್ನುಳಿದಿರುವುದು ಬಡವರುಗಳಿರತಕ್ಕ ಪ್ರದೇಶಗಳು. ಅವುಗಳೆಂದರೆ ಫೀ ಕೇಳುವುದೆಂದರೆ ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯ!!

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ ನಾವು ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್‌ಗೆ ಆಗಲಿ, ಅಥವಾ ಇದರ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳಿಗೆ ಆಗಲಿ, ಕೆಲವು obligatory duties ಗಳಿವೆಯೆಂದು ವಿಧಾಯಕವಾಗಿದೆ. ಏನೆಂದರೆ ತಮ್ಮ ಅಧೀನದಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ಚೊಕ್ಕಟ ಮಾಡುವುದು, ಬೇಕಾದ ಅನುಕೂಲತೆಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡುವುದು—ಮುಂತಾದುವು ಅದರ ಕರ್ತವ್ಯ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ನಿನ ದುಡ್ಡಿನಿಂದ ಇವುಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೇ ಹೊರತು ಅದು ಬಟ್ಟು ಇಂದು ಒಂದು ಗಲ್ಲ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡತೇ ಇದೆ ಎಂದು ಅಲ್ಲಿನವರ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಬೆಟರ್‌ಮೆಂಟ್ ಫೀ ಹಾಕುವುದು, ನಾಳೆ ಮತ್ತೊಂದು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆಂದು ಇನ್ನೊಂದು ತೆರಿಗೆ ಕೇಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಈ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಒಂದು ವಿಷಯ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಗೆ ಬಂತು. ಹಳ್ಳಿಗಳ ಕಡೆ ಯಾವುದಾದರೂ ನಿರಾವರಿ ಸೌಕರ್ಯ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರೆ ಅದಕ್ಕೂ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಟರ್‌ಮೆಂಟ್ ಫೀ—ನೀವದನ್ನು ಇರಿಗೇಷನ್ ಆಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಕಂಟ್ರಿಬ್ಯೂಷನ್ ಎಂದು ಕರೆದಿದ್ದೀರಿ—ಹಾಕಿದ್ದೀರಿ; ಅದರಂತೆ ಅದಕ್ಕೂ ಹಾಕಿದೆಯೆಂದು ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಕೊಟ್ಟೀರಿ. ಅದರೇ ಆ analogy ಇದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡ್, ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್, ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳು—ಇವೆಲ್ಲಾ statutory body ಗಳು. ಅವಕ್ಕೆ optional duties ಮತ್ತು obligatory duties ಎಂದಿದೆ. ಆ ಬಗ್ಗೆ ಅವೇ ದುಡ್ಡು ಒದಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರೊಬ್ಬರು, ದುಡ್ಡು ಎಲ್ಲೆಂದ ಬರುತ್ತದೆ, ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಅಲ್ಲಿನ ಕಟ್ಟಡಗಳ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಬೇಕು ಎಂದು ವಾದ ಮಾಡಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ರೀತಿಯಿದೆ. ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ನಿನವರು

ತಾವು ಹಾಕಿರುವ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದ್ದೇ ಇದೆ. ಆ ಪ್ರಕಾರ ಯಾವ ಪ್ರದೇಶವು ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ನಿನ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬೆರೆಬಾಳುವ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದಿರುತ್ತವೆಯೋ ಎಲ್ಲ ಒಂದು ನೂರು ರೂಪಾಯಿನ ಬೆರೆಯದ ಕಟ್ಟಡಗಳು 500 ರೂಪಾಯಿ ಬೆರೆ ಬಾಳುವ ತಾಗುವೆಯೋ ಅಂಥಾ ಕಡೆ ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು 500 ರೂಪಾಯಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಬಹುದು. ಈ ರೀತಿ ತಮ್ಮ ಹಣ ಕಾಸಿನ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಬಡಜನರ ಮೇಲೆ ಕಮ್ಮಿ ತೆರಿಗೆ ಬೀಳುವಂತೆ ಮತ್ತು ಐಶ್ವರ್ಯವಂತರ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ತೆರಿಗೆ ಬೀಳುವಂತೆ ಒಂದು graduated scaleನಲ್ಲಿ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಲಿ. ಇವೆರಡು ಬಿಟ್ಟು ಇದು ವರೆಗೂ ಉಳಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡವರು ಉಳಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋದರು, ಇನ್ನು ಈಗ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿರುವ ಬಡವರ ಮೇಲೆಯೇ ಹಾಕುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುವ ತತ್ವ ಒಪ್ಪತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಾನು ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ.

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.—

Mr. Speaker, Sir, I must frankly confess that when I placed this motion before this House for consideration, I never expected that there would be so much of a very interesting discussion. I thought that it would have a smooth, easy and quick sailing; not that I do not welcome discussion. It has enabled the House to focus its attention on one of the most important activities of the State. The whole question is, are we going to allow our towns and cities just to grow up in an indiscriminate manner or are we going to have any kind of planning? If you are earnest and serious about that planning, do you think your resources are quite ample and equal to the task? Whatever the Hon'ble friends now in the Opposition might have been saying in the days gone by when power had not been passed on to the people, I must say, that they must take a more responsible view of things to-day when the power is in the hands of the people and it should not be a case of trying to oppose a measure for the sake of mere opposition.

Sri L. SIDDAPPA.—Certainly not. If these valuable and reasonable arguments are not convincing to you, you may go on in your own way.

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.—

When I hear friends like Janab Imam making statements, basing them on what are known as presumptions—to use his own expression—I must say with all humility, I want to point out,

that it is not a very valuable contribution to the debate in this House. And therefore, I would beg of the Members to acquaint themselves with the facts. One of the observations made by my good old friend Janab Haniéf; which was reinforced by the Leader of the Opposition Janab Imam, was that the Trust Board was making a lot of money, by these schemes, by practically taking the lands for a song and selling them at exorbitant prices. There is nothing more fantastic than this kind of idea about the work of the Trust Board. Just now, my friends have placed before the House how crores of rupees have been spent to beautify the two Cities, more particularly the City where we have met to-day. I am not going to say whether that was justified or not. Not by any means. Having been here for over a quarter of a century, in this City myself, I would be the last person to simply decry the attempts of the people to beautify the two cities. That is far from my mind; and therefore I must say that there is no such idea at the back of this Government of trying to exploit the situation by having recourse to these methods. If anything, the Government have had to pour forth from their coffers so much of money to give these amenities. I do not go into details, because this is hardly the time and opportunity, as the observations on the opposite side were in the nature of vague allegations.

Janab Imam paid a handsome tribute to the Corporation as he was a Municipal Councillor. In equal humility I must say I was also a member all along of the City Municipal Council, Mysore, for a pretty long time, perhaps longer than he was. So I have some experience of the Municipal Council, not without it. Despite all this experience, I have always held the view that it is always a sounder proposition and a more healthy and equitable one for the Cities as far as possible to find funds for their own development and improvement. I do not think that any responsible citizen of either Bangalore City or Mysore City will expect the poor raiyats to find funds for

(THE HON'BLE SRI H. C. DASAPPA). the beautification of the City. It is not fair. There was a time when the Governments of the day could have recourse to that kind of job. But let me warn my friends that such a thing can no longer go on. It is impossible.

Sri L. SIDDAPPA.—It is not our point either that the taxes collected from the rural folk should be expended here for the improvement of the Cities.

Sri K. R. SREEKANTESWAR.—We would never encourage it.

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.—I am not going to yield. The sooner we all realise that sovereign fact, the better it is. Now having accepted that point—and I am glad there has been an assurance from the opposite side that there is no such idea of trying to divert funds which we raise among the rural people to these urban areas,—if that is accepted as a policy, then how are you going to find funds for the development of these Cities? Is it possible for the Municipal Council alone or for the Corporation alone to do all the job that we want them to do? Now let me at once disabuse the minds of Hon'ble Members by saying that there is no idea at the back of the Government to trespass into the domain of either the Corporation of Bangalore or the City Municipal Council, Mysore. Nothing of the sort. If you have understood the tempo of the corporators of Bangalore, it is just the reverse of what the Hon'ble new Member Sri K. R. Sreekanteswar has to day placed before the House. As I have already told you, the Mayor and two chosen representatives of the Corporation of Bangalore were with us when we considered the provisions of this Bill and they have unanimously accepted these very proposals. Now, I ask you whether you want to go by the isolated views raised by our socialist member or the unanimous opinion of these representatives of the Corporation. Do you seriously suggest to the Government that we must accept the views expressed by Sri Sreekanteswar and not respect the unanimous opinion of the chosen representatives

of the Corporation? I do not think there can be two answers.

Sri L. SIDDAPPA.—Are they the views of the Corporation or of two or three Corporators who came there and had discussion? These things must have been specifically brought before the Corporation.

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.—They are the views expressed by the Mayor and two Members chosen by the Corporation to represent the Corporation before the represented the Select Committee.

Sri L. SIDDAPPA.—So the Corporation have not passed any resolution!

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.—No resolution, except possibly to send the Mayor and two representatives to represent the Corporation before the Select Committee to offer their considered views to the Select Committee.

Sri K. R. SREEKANTESWAR.—Definitely no resolution was expressed by the Corporation.

Janab J. MOHAMED IMAM.—Then it cannot be taken as the opinion of the Corporation.

Sri B. HUTCHE GOWDA (Tumkur District—General).—The Corporation was not given a chance to elect its representatives.

Sri L. SIDDAPPA.—The opinion of the Corporation can only be expressed by means of a resolution.

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.—Interruptions are not going to improve my friend, Sri Siddappa's position (laughter).

Sri L. SIDDAPPA.—By such remarks you want to improve your position?

Janab J. MOHAMED IMAM.—I know you have got a brute majority.

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.—I do not think I need answer these interruptions because my Hon'ble friend Sri H. K. Veeranna Gowdh has very effectively answered them. Janab Imam wanted to convert this into a kind of Budget discussion possibly because the various clauses were not studied by him. Possibly he did not have time to study the various clauses. So he thought the best thing was to talk in general terms on the principles

of taxation and so on (laughter in Congress benches); it is part of the game indulged in by members when they have not properly equipped themselves with the necessary knowledge. (laughter). I do not wish to go into the question as to what has been done during these four years. It is extremely unfair for the Hon'ble Leader of the Opposition to launch out any criticism as though we have done nothing during these four years. Sri H. K. Veeranna Gowdh has quoted and I can quote heaps as well. But I would simply refer Hon'ble Members in the Opposition to the latest brochure that has been brought out on behalf of the Government in the name of the Hon'ble Chief Minister. A casual study of that brochure will convince you how far off the mark Janab Imam's remarks have been.

Janab J. MOHAMED IMAM.—The Hon'ble Chief Minister promised to get us copies of that book two or three years ago.

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.—Now let me answer two or three more points. There was a criticism that this proposed betterment fee is going to hit the poor very hard. This again is a fallacy which I am afraid is trotted out for the occasion because I really cannot see any basis for a presumption like that.

Sri K. R. SREEKANTESWAR.—Your own speech.

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.—There is no such thing as trying to levy a kind of general tax which will hit the poor man at all. There is no such idea at all. It is merely trying to get something which he is morally bound to give. If you want to let these persons enjoy all the benefits derived for themselves, then you must show us a way of getting money for the various development works. My Hon'ble friend Sri Siddappa suggested a graduated scale of fee to suit the paying capacity of the persons concerned. Therefore it is a question of a fee. There is a certain fee prescribed for a certain purpose. It does not matter whether a poor man owns a car or even a man of moderate means owns

a car. If there is a fee that he has got to pay for licensing, he has got to pay the fee. Here the whole thing is a comprehensive, composite scheme. The cost is estimated; then the likelihood of betterment fee estimated; then you have got to earn money sunk into it. I am surprised that Sri Siddappa should suggest a graduated fee. It is absolutely impossible and not feasible.

Sri L. SIDDAPPA.—It is no good misinterpreting the statement that I made. It is not a graduated fee. I have suggested that while revising the tax you so revise the tax that a man who is capable of paying a heavier tax is made to pay a heavier tax and a man who is not capable of paying a heavier tax, pays less tax.

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.—You know how it will happen. We have tried sometimes to give sites for poor people at a very low cost. Narasimharaja Colony is a standing illustration of what has happened in Bangalore. You gave sites to poor people. But what happened? The next day, within a couple of hours or a little more all those sites were sold out to rich people. Therefore you cannot say merely without any kind of qualification. If you have got to do it, what happens is, it is just an occasion when the rich people try to exploit the poor by taking over the properties in the name of the poor people and getting the value trebled. There are endless ways of trying to take advantage of the position with the result that neither the Trust Board gets the money that is due nor the poor man will be helped. So I do not think that that kind of a proposition can ever be feasible.

Then there are some general remarks made that the poor men are not getting corresponding benefit by these so-called measures of taxation. In this case I must say that there has been an utter confusion on the part of some of the Hon'ble Members, not excluding the Leader of the Opposition, in not exactly understanding the difference between a tax and a fee. It was to me at any rate an utter confusion because the criticisms

(THE HON'BLE SRI H. C. DASAPPA).

that were levelled were on the basis that we are levying a kind of tax applicable to the whole people. It is never that. It is unfair, when you are trying to provide for improvement to a specific locality, to tax people outside the locality who derive no advantage or benefit. In fact that was the criticism levelled in reference to certain tax. What is the fun of having a general taxation; it will not help certain people at all altogether, while it helps only a few select people. Therefore to suggest trying to take either from the general revenues or from the revenues of the Corporation funds for improvement which is going to better the condition of people of only a certain specific locality, is wrong method of application of funds. It is a misuse of funds I should think. Therefore this measure seeks to set right that particular defect. I think I must not speak very much more. This betterment fee on which there has been so much discussion is conceived just from that angle which Sri Sreekanthwar tries to uphold. It is essentially socialistic in character. I do not think my socialistic friends have really understood what socialism is. (Laughter). One of the things which I believe they very strongly uphold and recommend is that unearned incomes should be taxed. (Sri K. R. Sreekanthwar. — But not indirect taxation). This is nothing more or nothing less than the fact that we are trying to tax this unearned income. A man does not take the slightest trouble or spend a penny and yet he derives certain advantage. I see no reason why the Trust Board which is there to improve things must not take a portion of it.

Another important question was whether we are not trespassing into the domain, as I said, of the Corporation. I may say here that it is just to supplement the work of the Corporation or of the City Municipal Council that the Trust Board undertakes this responsibility. It is not that the Trust Board is too anxious to do this; as I have said, it is just to help them and if you

see the structure of the Bill you will find that the whole thing goes on in perfect harmony between the Corporation on the one hand and the Trust Board on the other. There is mutual consultation on every point and it has also provided for concurrence. It is only when the Corporation feels it difficult that the Trust Board steps in. I was just touring in North Karnataka. There are certain municipalities where the leaders working in that local body want the Government to supersede the municipality for what purpose, for the purpose of raising the rates of assessment. Because it is not possible for the representatives of the people to readily do it lest they may incur the displeasure of the rate-payers. They do not mean the Government superseding the municipal council with a view to raise the rates. That is the position there. Here where the Corporation is unable because of its various commitments, its various fields of operation, to effect improvement and wants the Trust Board, a well-knit body with experts to do this job for them, it is then that the Trust Board generally steps in.

And I may say as regards the slums and so on, there was an idea, I think it is Sri Siddappa who said that,—where he got that information, I for my part do not understand certain nice places like Malleswaram or Shakarapuram or Visveswarapuram have already escaped this betterment fee—Good Heavens! We have not taken up a scheme of this sort in Malleswaram, Visveswarapuram, etc. They are all new extensions.

SRI L. SIDDAPPA.—You yourself said when you moved for the consideration of the report that old Bamboo Bazaar has been improved.

THE HON'BLE SRI H. C. DASAPPA.—I was referring to the work that is awaiting us now to take them up afresh; because, we had not sufficient funds to take up those jobs then, we have got to take them up now.

SRI L. SIDDAPPA.—There may be some more work taken up.

THE HON'BLE SRI H. C. DASAPPA.—My Hon'ble friend has wholly missed

the mark. You quoted Malleswaram. There is no such thing as taking up an improvement scheme in Malleswaram.

Sri L. SIDDAPPA.—It does not mean that the City Improvement Trust Board had not taken up and effected any improvement works at all. I referred to places where the Trust Board has taken up improvement works.

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.—I am afraid it is too late for you to make comments. I cannot clarify the position any more. I have noted down the points. The Hon'ble Member was referring to certain extensions. Now there is no question of betterment fee in a new lay-out or new extension; but where you have got an old area which needs an improvement and because of the improvement the properties in the neighbourhood go up in value, it is only to those places I was referring and I am afraid the instances that my Hon'ble friend referred to are quite beside the point.

Sri K. R. SREEKANTESWAR.—What about the overlapping of functions?

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.—I have already answered that there could be no overlapping of functions where the whole object is to improve the area. If the Corporation can undertake the job in their own respective spheres, good Heavens, the Trust Board will be glad to be rid of that bother. But where the Corporation wants the Trust Board to take up any job, it will be taken up by the Trust Board. There is enough of job for the Trust Board to do and they would be glad if the Corporation does the job.

But the whole trouble is, the Corporation will not have sufficient funds to initially invest on this purpose and await for a return later on. Therefore I think there is not very much point in what is stated by the Hon'ble Members who opposed certain clauses. I must say that none of them has sent any amendments. I really do not know why they did not do so. If they had really applied their minds to specific clauses of the Bill, they were capable of improvement. Since they have not sent in any amendments, it is now a question of general criticism and general opposition to the Bill as a whole and to the clauses as have emanated from the Select Committee. I am very grateful to all the friends who have supported the report and the motion for consideration. I commend the Bill for the unanimous acceptance of the House.

Mr. SPEAKER.—The question is:

"That the City of Bangalore Improvement (Amendment) Bills, 1951, as reported by the Select Committee, be taken into consideration."

The motion was adopted.

Mr. SPEAKER.—The Bill will be submitted to the House clause by clause on Thursday the 11th October 1951.

The House adjourned at Two Minutes past Five of the Clock to meet again at Twelve of the Clock on Thursday the 11th October 1951.

V-31'NSI

N52-S-

(B) 4710